

فراوانی بی‌اختیاری استرسی ادرار در میان دختران ۱۷-۱۵ ساله دبیرستان‌های شهرستان همدان

دکتر شهره علی‌محمدی^۱

چکیده

بی‌اختیاری استرسی ادرار (USI) اصطلاحی است که برای توصیف دفع غیرارادی ادرار طی فعالیت فیزیکی به کار می‌رود. با توجه به این که این امر از نظر بهداشتی و روانی، کیفیت زندگی نوجوانان را تحت تأثیر قرار می‌دهد، بر آن شدیم که طی مطالعه‌ای فراوانی بی‌اختیاری استرسی ادرار را در دختران سنین ۱۷-۱۵ سال دبیرستان‌های همدان را در سال تحصیلی ۷۸-۷۹ برآورد نماییم. نوع مطالعه به صورت توصیفی - مقطعی، و نحوه نمونه‌گیری خوشه‌ای سهمیه‌بندی بود. براساس اطلاعات آماری به دست آمده از مطالعه در بررسی ۷۱۱ پرسشنامه، فراوانی بی‌اختیاری استرسی ادرار، ۲۳/۶ درصد معادل ۱۶۶ نفر بود. همچنین، ۷۶/۴ درصد یعنی ۵۴۵ نفر از افراد مورد مطالعه، به این وضعیت دچار نبودند. توزیع سنی شیوع USI به تفکیک بدین صورت بوده است: در رده سنی ۱۵ سال ۲۴ درصد، ۱۶ ساله ۳۵/۸ درصد و ۱۷ ساله ۴۰/۱ درصد. با توجه به یافته‌های ما شیوع USI با افزایش سن افزایش می‌یابد و بیشترین شیوع آن در حین خندیدن بوده است. ضربه به لگن و عفونت مجرای ادراری نیز از عوامل مساعد کننده وقوع USI می‌باشد. ۲۷ درصد از مادران دختران مبتلا به USI نیز دچار USI بوده‌اند که احتمال وجود عوامل ژنتیکی را مطرح می‌کند. به علاوه، مطابق یافته‌های ما، بیشترین میزان USI در فاز استروژنی رخ می‌دهد و در فاز پروژسترونی، هیچ موردی از USI به دست نیامد. به طور کلی فراوانی بی‌اختیاری استرسی ادرار در دانش‌آموزان دختر ۱۷-۱۵ ساله شهرستان همدان برابر با ۲۳/۶ درصد بوده است.

واژه‌های کلیدی: بی‌اختیاری استرسی ادرار